

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3T/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010265
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kollár
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6721010265.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX v konaní pred samosudcom JUDr. Martinom Kollárom v trestnej veci obžalovaného A. A. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný A. A. B. C. D. E. F. G. C. H. F. I., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom K. XX, XXX XX K., G. H. L.,

je vinný,

že
dňa XX.XX.XXXX v čase medzi XX.XX h a XX.XX h pred bránou rodinného domu č. XXX v obci H., časť K., mykal bránou, dožadoval sa stretnutia s manželkou C. A., nar. XX.XX.XXXX, vyložil si na strechu púzdro od zbrane a kričal na v dome sa nachádzajúcich C. A. a jej rodičov H. M., nar. XX.XX.XXXX a N. M., nar. XX.XX.XXXX, že manželku zabije, že ich tam všetkých vystrieľa ako zajace, pričom u C. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, G. C. F., H. M., nar. XX.XX.XXXX a N. M., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom H. XXX vzbudil obavu o ich život a zdravie, v dôsledku čoho C. A. privolala políciu,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/, § 139 ods. 1 písm. c/ a § 127 ods. 4 Tr. zákona.

Z a t o

Podľa § 44 Tr. zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu, nakoľko má za to, že trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov podmienenečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 2 rokov uložený rozsudkom OS Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/37/2022 zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4To/37/2023 zo dňa XX.XX.XXXX je trestom dostatočným.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd už raz vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa XX.XX.XXXX, tento rozsudok bol však uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 2To 10/2024 zo dňa XX.XX.XXXX zrušený a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd vyslovil nutnosť opätovného výsluchu poškodenej C. A. a matky obžalovaného F. A. a to konkrétne na prípadné vzbudenie obavy o život a zdravie, resp. o informácie písomnej komunikácie na čl. 429-439.

Obžalovaný A. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX urobil vyhlásenie o nevine. Vypovedal, že niekedy okolo XX.XX mu prišla od poškodenej sms, kde spomínala, že mu pošle e-mail. E-mail čítal až po tom, keď prišiel domov, pričom zistil, že sa doma nikto nenachádza. V tom e-maile bol v podstate list, v ktorom poškodená uvádzala nejaké skutočnosti. V podstate to bol list na rozlúčku, ale v ňom aspoň napísala, kde sa zdržiava, tak odišiel do K., kde prišiel asi okolo XX.XX hod., už aj zapadalo slnko. Čakal pred bránou, netrúbil, videl, že sú doma, lebo mali autá na dvore, čakal asi 5-10 minút, potom vyšiel N. M. aj s dieťaťom obžalovaného na rukách a keď ho zbadal, tak strhol dieťa a skryl sa do domu. Za pár minút vyšiel aj s manželkou von, prišli ku bráne, kde sa ich pýtal, čo sa stalo. Bolo mu povedané, že sa poškodená nechce s ním rozprávať, nechce ísť von, toto sa odohralo možno za nejakých 5 minút, pričom najprv z miesta odišla H. M. a N. M. tam zostal. Povedali mu asi toľko, že táto záležitosť je medzi nimi dvomi, že oni sa do toho montovať nebudú. Obžalovaný teda sadol do auta a odišiel odtiaľ. Nie je pravdou, že by na tom mieste kričal, trúbil, mykal bránou, dožadoval sa stretnutia s manželkou, ani že by bol vyzvaný jej rodičmi, aby odišiel. Takisto nie je pravdou, že by povedal slová „ja ju zabijem, ja ju uskrťm“. K bodu 2/ uviedol, že asi o XX:XX hod. prišiel pred bránu rodinného domu, zaparkoval tak, aby nezavadzal prípadnému vjazdu do brány na obecnej ceste, všimol si na ich bráne, že sú tam reťaze, ktoré tam nikdy predtým neboli. Vtedy bol aj so psami, pričom tie vypustil von, asi pol hodinu čakal, čo sa bude diať, následne asi v pol hodinových intervaloch písal sms rôznym adresátom v zmysle, či môžu vyjsť von na dvor, avšak nikto nevychádzal. Ako tam dlhšie pobudol, tak sa pri ňom pristavila suseda pani M.. Pýtala sa ho, čo tam robí, povedal, že čaká na M. a ona mu povedala, že sú doma, že tam majú autá. Toto isté sa potom odohralo aj s ďalším susedom, pánom F., ten sa mu počas toho obdobia prihovoral asi 3-krát s odstupom. Potom asi o XX:XX hod. si povedal, že to nemá význam a išiel do O. za bratom a rodičmi povedať, čo sa stalo. Nie je pravdou, že by tam mykal bránou, dožadoval sa stretnutia s manželkou. Žiadne puzdro od zbrane nevyložil, mal len so sebou vodítko, ktoré im to mohlo pripomínať. Na streche mal asi aj fľašu s vodou. Aj tak nevie, či by to mohli vidieť cez tú bránu. Nie je pravdou, že by sa mal vyjadriť tak, že manželku zabije a že ich tam všetkých vystrieľa ako zajace. Od domu stál možno 15-20 metrov, presnejšie to nevedel uviesť.

Napriek popieraniu skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej C. A., ktorá uviedla, že je pravdou, že dňa XX.XX.XXXX odišla so spoločnej domácnosti aj s ich dieťaťom k rodičom na K.. To, že odišla so spoločnej domácnosti obžalovanému, oznámila dňa XX.XX.XXXX smskou približne okolo obeda. Niekedy poobede dňa XX.XX.XXXX obžalovanému poslala e-mail, kde mu oznámila, že sa s ním chce rozísť. Keď mu e-mail posielala, tak sa fyzicky nachádzala u rodičov na K.. Niekedy vo večerných hodinách zbadal jej otec, že obžalovaný je pred domom. Toto jej oznámil a rozmýšľali, čo spravia, lebo obžalovaný pred bránou stál a neodchádzal. Ona za ním nechcela ísť von, takže išli vonku jej rodičia, aby mu povedali, aby odišiel. Ona sa venovala svojmu dieťaťu, registrovala, že vyšli von. Ona bola stále s dieťaťom. Vonku vyšli obaja rodičia, to videla. Videla, že rodičia boli pri bráne z vnútornej strany, obžalovaný bol z vonku a videla, že sa rozprávajú, obžalovaný rozhadzoval rukami. Obsah rozhovoru ona nepočula. Ten sa dozvedela až potom od rodičov následne. Videla, že mykal bránou oboma rukami. Následne videla, že sa na bránu ovalil, resp. sa na ňu zavesil a vtedy jej rodičia odišli preč. Najprv odišla mama a chvíľočku za ňou otec. Možno sa otec aj s ním rozprával, bola to len chvíľka a nepočula o čom. Keď rodičia od brány odišli, tak obžalovaný sadol do auta a odišiel. Povedali jej rodičia, že obžalovaný chcel vysvetlenie, že sú to všetko klamstvá, že po nich kričal. Nevedel, ako to vysvetlí svojim rodičom. Povedala, že ho viac zaujímalo to, ako to vysvetlí svojim rodičom, ako ten ich rozchod. Rodičia sa mali vyjadriť, že si ju budú ratovať, lebo je stále ich dcéra. Na konci mal obžalovaný povedať, že ju zabije a uskrťm. Predpokladala, že to počuli obaja, keď boli pri bráne. Je pravdou, že obžalovaný asi 2-krát zatrúbil, ešte predtým, než jej rodičia vyšli vonku, ale až potom, čo jej otec povedal, že vonku je obžalovaný. Ona rodičom povedala, že sa môže na neho vysrať. Nechcela sa s ním baviť, vedela, že

bude nátlakový. Povedala, že sa bežne vyjadruje spôsobom, že niekoho zabije. Na ňu to urobil 2-krát a na ostatných to robí bežne, ona to vtedy neriešila. Na otázku obhajcu, či mala v tento deň obavu o svoj život a zdravie, poškodená uviedla, že prišlo jej to bežné. Okolo XX:XX hod. prišiel obžalovaný opäť pred rodinný dom v K. autom. Oni nevyšli vonku, pamätá si, že striedavo bol v aute a striedavo vonku. Vie, že mykal s bránou, kopal do nej. Vie, že si vložil čierne puzdro na strechu, vykrikoval, že je kurva, že ju zabije a že ich vystrieľa ako zajace. Nevie presne povedať, koľko krát mykal s bránou, ale vie, že 2-krát vystúpil z auta. Ona to sledovala zo zadnej izby, kde so synom spávala. Mala priamy výhľad na miesto pred bránou. To, že sa tam obžalovaný nachádza, to zistila ona. Rodičia vtedy boli doma prítomní, vie, že mama bola v kuchyni a otec striedavo medzi izbami. Ona počas celého obdobia bola stále v tej jednej izbe. Uviedla, že od domu k bráne je nejakých 17 metrov, oni to merali. Mala otvorenú vetračku na izbe. Tie slová, o ktorých vypovedala, sa mohli odohrať okolo XX. hodiny. Ona zavolala políciu, bála sa a to aj z dôvodu, že sa bála, že mal so sebou zbraň. To, že obžalovaný mal čierne puzdro, tak to je pravda, bolo to už v čase ich spoločnej domácnosti. Dokonca vie, že predtým deň mal ísť do M., že si ho bral so sebou. Ona sa na políciu dovolala, povedali jej, že príde hliadka, ale tá hliadka ich nevedela nájsť. Potom volala znova, povedali jej, že hliadku poslali. Medzitým obžalovaný naštartoval auto a odišiel preč. Potom jej niekto z polície volal, že ich nevedia nájsť. Potom otec išiel čakať tú hliadku. Rečový prejav obžalovaného otec počul, mama nie. Rodičia sa tiež zľakli. Ona ešte pred bránou registrovala psy obžalovaného. Osoby tam neregistrovala. Presne sa už nevedela vyjadriť k času, kedy prišla hliadka polície. Iné pri XX.XX.XXXX bolo to, že jej nadával, že mal so sebou zbraň. Zbraň osobne nevidela, ale bola presvedčená, že ju tam v puzdre má. Toto bolo prvý krát, keď volala políciu. Čítala ten záznam z polície a povedala tam, že obžalovaný ziape. Nepamätala sa, či sa jej pýtali policajti, či sa jej vyhráža. Na otázku obhajcu prečo išla dopĺňať výpoveď až XX.XX.XXXX, poškodená uviedla, že to bolo z dôvodu, že medzitým prichádzali so strany obžalovaného vyjadrenia, že to všetci oľutujú.

Poškodená C. A. bola dopočutá na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX, kde uviedla, že si tú vec prejednala so svojim advokátom a jediná vec, ktorú k tomu môže opätovne povedať je tá, že na svojich výpovediach trvá. Jednoducho mala strach, keď sa im vyhrážal, že ich zabije, nadával jej tam a povedal, že ich vystrieľa ako zajace. Ona vtedy mala naozaj strach, že to urobí, strašne sa bála, že vystrelí po nich a zo strachu zavolala políciu. Na margo uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici by povedala toľko, že je jediný človek z jeho okolia, ktorý vedel o jeho trestnej činnosti, ktorý má s ním dieťa, ktorého vydieral a preto jeho vyhrážky brala ako opodstatnené a normálne sa bála, že ju zabije. Takisto sa bála aj o svojich rodičov a o svojho syna. Agresivita obžalovaného nielen voči jej osobe, ale aj voči jej rodičom pokračuje naďalej, trvá to už X,X roka. Keď sa stretli po tomto incidente na realizácii styku so synom niekedy na konci B. XXXX, tak v nej zanechal taký strach, že odpadla a pracovníčka, ktorá pri tom bola, jej privolala záchranku. Potom išli bývať do centra v F.. Ešte pol roka po tom chodila kuratela ako aj pracovníci toho centra na styk, pretože ona nemohla, bála sa ho. Tá jeho agresivita voči nej sa prejavuje tak, že stále odháňa odo nej jej rodičov, synovi nepodpísal škôlku. Keď jej chcel niekto pomôcť, tak podal na neho trestné oznámenie, že je sexuálny predátor. Ona sa nemala na koho obrátiť, nemohla normálne chodiť do práce. Neustále sa jej snaží zablokovať príjem, zobrať strechu nad hlavou. To, aký je obžalovaný človek, akú má štruktúru osobnosti, tak to je preukázané v znaleckom posudku v konaní 13P/115/2020 na OS Veľký Krtíš, kde ich rozvádzali a tam je preukázané, ako sa on voči nej správa, že u neho nefungujú brzdomé mechanizmy, že nevie ovládať svoje správanie, že jeho správanie je výbušné, často sa môže prejaviť do maladaptívneho správania a že na to, aby dosiahol svoje, tak používa nátlak. Ďalej je tam preukázané, že ona má voči obžalovanému preukázané reaktívne stresové a strachové prežívanie. Doposiaľ bola 5-krát znalecky vyšetrená a nikdy sa nepreukázalo, že by klamala. Prvý deň v piatok boli pri bráne jej rodičia, už si to detailne nepamätá, ale vie, že oni jej vraveli, že sa vyjadril, že ju zaškrtní. Ona to zahliadla spoza okna ich rozhovor, ale o čom sa bavili, to nevie, to jej povedali až jej rodičia. V sobotu to počula, stála pri okne, mali otvorenú vetračku. Vie, že mykal bránou, vykrikoval po nej, že je „kurva“, že ju zabije a že ich vystrieľa ako také zajace. V piatok to neriešili a riešili to až v sobotu privolaním polície.

Svedok poškodený N. M., otec C. A., uviedol, že dcéra dňa XX.XX.XXXX odišla zo spoločnej domácnosti s obžalovaným aj so svojim dieťaťom k nim. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či o tejto skutočnosti dcéra informovala obžalovaného, ani či medzi sebou dňa XX.XX.XXXX komunikovali, možnože aj hej. Obžalovaného zbadal vonku až vtedy, keď vyšiel vonku a mal na rukách malé dieťa. Dieťa zanesol do vnútra a tam sa rozprávali čo ďalej s manželkou a dcérou. Následne von vyšli s manželkou, zostali pred domom, pri bráne neboli. Rozprávali sa s obžalovaným, hovorili, aby išiel preč a že si nenechajú znivočiť dcéru. Obžalovaný hovoril o tom, čo povie mame, ako jej to vysvetlí. Nepamätal si doslovne, čo tam

povedal. Vie, že sa opieral o bránu. Po tom, ako mu povedali, aby odišiel, on tam ešte nejaký čas zostal. Oni išli preč pozatvárať hydinu. Vykrikoval, že ju asi zaškrťí. Určite sa o tom s dcérou rozprávali. Dcéra volala políciu, už si nebol istý kedy to bolo, či to bolo na druhý deň. Na druhý deň určite, ale v tento deň, to nevedel. Je možné, že obžalovaný v tento deň mykal bránou rukami. Nepamätal si, či obžalovaný trúbil. Na otázku obhajcu ako vnímal slová obžalovaného na dcéru – „ja ju zaškrťím“ a podobne, poškodený odpovedal, že pokiaľ aj sa mal obžalovaný, že ju asi zaškrťí, tak si myslel, že to asi nespraví. Podľa neho tie slová mohla počuť aj manželka, boli spolu vonku. Nasledujúceho dňa prišiel obžalovaný znovu pred dom. Oni však vonku nevyšli. Nevedel, ako dlho sa tam zdržal, možno hodinu až dve. Dával sa von aj s dcérou. Vie, že si vyložil nejaké veci na auto, telefonoval tam, vykrikoval, že ich tam vystrieľa, toto osobne počul. Už si to presne nepamätá, sú to predsa už 2 roky. To vyjadrenie obžalovaného počula aj dcéra. Nevedel, aké veci si obžalovaný vykladal na auto. Vie, že dcéra volala políciu. Nevedel, či to bolo hneď po tom, ako odzneli tie slová. V čase volania polície sa tam obžalovaný zdržiaval. Na políciu sa dovolala dcéra, obsah rozhovoru dcéry s políciou nepočul. Podľa neho dcéra volala políciu z dôvodu, že sa bála. Vie, že hliadka prišla k nim, ale v tom čase tam už obžalovaný nebol. Dokonca musel ísť aj vonku, aby im ukázal cestu. Poškodený veril, že k niečomu takému nedôjde. Dom je od brány 15 – 17 metrov, plot má výšku približne 130 – 150 cm. Nevedel sa vyjadriť, či sa tam nachádzali aj iné osoby okrem obžalovaného, on si to až tak detailne nevšímal. Na otázku splnomocnenca, ako vnímali skutky, ktoré sú uvedené v obžalobe dcéra a manželka, poškodený odpovedal, že sa báli, že sa niečo stane.

Z výpovede svedkyne poškodenej H. M., matky C. A., súd zistil, že dňa XX.XX.XXXX dcéra odišla zo spoločnej domácnosti s obžalovaným s dieťaťom. Išla k nim na K.. O tom, kde sa nachádza, dcéra informovala obžalovaného dňa XX.XX.XXXX. Vedela, že mu v tento deň písala e-mail. Obsahom e-mailu bolo oznámenie dôvodov, prečo odišla zo spoločnej domácnosti, kde sa nachádza a správy o dieťati. Obžalovaný prišiel asi okolo XX:XX hod. pred bránu. Jej muž vbhol aj s vnukom do domu. Dcéra nechcela ísť von. Prvý, kto obžalovaného zbadal, bol jej muž, keď bol vonku s vnukom. Oni potom s mužom vyšli vonku, mienili aj pozatvárať domáce zvieratá. Obžalovaný vykrikoval, kde je jeho žena, prečo odišla a aby vyšla von. S mužom podišli k bráne a snažili sa ho utíšiť, aby odišiel, že všetko má napísané v e-maile. Mixoval bránou rukami, kopal do nej, mixoval aj reťaze. Potom sa ovesil na bránu a povedal, že ju zaškrťí a zabije. Odišli tak, že muž tam ešte chvíľu zostal, ona išla skôr. Zvieratá začala zatvárať ona, muž potom prišiel za ňou. Potom išli dnu do domu. Obžalovaný tam ešte chvíľu stál, možno nejakých 15 minút, potom odišiel. Dcére povedali, čo sa tam odohralo. Dcéra bola vystrašená, vydesená, bála sa. Povedala, že ešte vydržia, či dá pokoj. Na bránu namontovali reťaze v deň, keď prišla dcéra k nim, teda XX.XX.XXXX. Mala strach, pretože tam bolo aj malé dieťa, o dcéru, o dieťa. To, že mala dcéra strach vyplývalo z toho, že nechcela vyjsť ani von. Reťaze dali z dôvodu, že sa báli, pretože tam bolo aj malé dieťa. Dcéra spomínala, že obžalovaný mal pri sebe zbraň, ktorú stále nosil. Ona ju osobne nevidela. Už predtým hovorila dcéra, že sú nejaké problémy, ale že si to vyriešia sami. Oni navyše bývajú aj na samote, navyše ich vtedy ani polícia nevedela nájsť. Brána je vysoká asi 1,10 – 1,20 metra. Podľa nej sa tá brána dá preskočiť. Dňa XX.XX.XXXX bol obžalovaný pred rodinným domom. Prvá to zbadala dcéra. Ona sa nachádzala v kuchyni. Dcéra zakričala, že je obžalovaný znovu pred bránou. Ona sa na to miesto neďívala, ako uviedla, bola v kuchyni. Z kuchyne nie je výhľad na to miesto pred bránou. Z tej druhej izby výhľad je, dcéra tam mala pootvorenú vetračku. Osobne neregistrovala, čo sa tam odohrávalo. Dcéra to sledovala z druhej izby a hovorila, že niečo vykladá na strechu. Že sa jej to zdalo, že je to obal z tej pištole, že ich sleduje ďalekohľadom a že tam pobehoval z auta do auta. Mal jej nadávať, aby vyšla von. Že ak nevyjde von, tak že ju zabije a že ich tam vystrieľa ako zajace. Dcéra jej povedala, že ide volať políciu, ona jej povedala, že dobre, aby ju volala. Obsah rozhovoru dcéry s políciou nepočula. Polícia ich nemohla nájsť, prišla asi 15-20 minút po tom, ako obžalovaný odišiel. Dcéra povedala, že bude volať políciu, lebo mala strach a to aj o dieťa a že tá vec na aute vyzerala ako obal z pištole. Ona z toho, čo sa dozvedela od dcéry, bola zošokovaná. Na otázku obhajcu kto mohol počuť vyhrážky, že ich vystrieľa ako zajace, poškodená odpovedala, že dcéra a jej manžel. Manžel mal počuť to isté, čo počula dcéra. Manžel sa väčšinu času zdržiaval v izbe s dcérou, vedela, že išiel aj zamknúť vchodové dvere. Uviedla, že majú izbu, predizbu a kuchyňu.

Vo veci boli vypočutí aj svedkovia navrhovaní obhajobou, susedia poškodenej, E. P. M., B. M. a N. F..

Svedok E. P. M. uviedol, že A. A. a aj C. A. pozná približne tak rovnako. Vie, že tam chodili, keď sa narodilo dieťa. Vie, že aj svokor obžalovaného bol tomuto rád. V tom čase tam obžalovaného videl, ale ktorý deň to bolo, to nevedel – možno doobeda. Obžalovaný bol pri svojom aute, on možno 2-3 krát okolo neho prešiel, pretože sa potreboval dostať na ich pozemky. Obžalovaný sa mu pozdravil „dobry

deň“, on to isté, nič iné spolu nedebovali. Prešiel okolo obžalovaného raz tam, raz naspäť a potom už nevidel nič. Pravdepodobne vtedy na dvore nikoho nevidel. Uviedol, že do veci sa dostal tak, že N. M. na neho kričal, či môže dať polícii na neho telefónne číslo. Hovoril mu niečo v tom zmysle, že tam bol zať a že sa mal nejak vyhrázať. On mu povedal, že nič nevidel, ani nepočul, ale aj napriek tomu to svoje číslo poskytol. Až potom sa na neho kontaktovala polícia. Vonku mohol byť nejakých 5 minút, nevšimol si nič zvláštne. Obžalovaný stál pri aute, keď sa pozdravili bol vonku, resp. to aspoň predpokladá. Neregistroval, že by obžalovaný bol nejaký nepokojný, rozrušený. O rodine M. svedok nevie skoro nič, hoci sú tam už dlho, ale sú takí dosť uzavretí. Tá situácia sa zmenila s COVIDOM, pretože sa nestretávajú. U nich nebol, hoci pán M. u neho bol, to bolo ešte pred COVIDOM. Bránu mali zamknutú na reťaz, nevie presne uviesť, kedy sa to stalo, či to bolo predtým, alebo po tom skutku. Nevedel sa vyjadriť, či je to tak aj v súčasnej dobe. Možno ani nie.

Svedkyňa B. M. uviedla, že C. A. videla raz, keď sa nasťahovala. Obžalovaného tam nikdy nevidela. Nevie o tom, že by s ním prišla do kontaktu. Uviedla, že možno ak sa raz stretli, ale jej už tá pamäť vypadáva. Nevidela, že by sa obžalovaný vyhrázať C. A.. S rodinou M. susedské spory nemali. Oni sa však oplotili a keď sa ich na to pýtala, tak jej pán M. povedal, že sa im to tak páči. Plot bol však vysoký. Oni tam dali také zelené pletivo a už v podstate k nim do dvora nevidia.

Z výpovede svedka N. F. súd zistil, že obžalovaného videl ho asi 1x v živote. Vie, že dom bol zamknutý na reťaz, na hrubú reťaz. Pokiaľ by to mala byť tá rodina, tak s nimi komunikoval, so všetkými. Svedok tam vtedy prišiel na aute, auto odstavil dcére do dvora. Potom vyšiel von z domu, dáky chlap stál pri bráne, možno aj on /poznámka samosudcu – svedok ukazoval smerom na obžalovaného/. Spýtal sa asi, čo tam čaká a povedal, že tí asi nie sú doma. Asi ten muž povedal, že sa nedá dovolať. Povedal mu, že tam treba mať Orange, že sa tam inak nedá dovolať. A išiel sa spýtať za kamarátom M., čo je tam nové. Popri tom mužovi prešiel, možno na 2 metre. Zdržal sa tam chvíľu, lebo kosil a išiel aj on kosiť. Druhýkrát popri tom mužovi neprešiel, lebo išiel druhou stranou. Nevie sa vyjadriť k otázke, či mal nejaké agresívne správanie ten muž, lebo on len popri ňom prešiel. Nevidel, že by sa niekomu vyhrázať, nikto tam nebol. Nemal sa komu. Nepamätá sa koľko tam vtedy bolo áut vo dvore. Oni majú viac tých áut. Je presvedčený, že tam vtedy nebol nikto. Bolo tam zamknuté. Pokiaľ sa pamätá, tak ten muž mal stáť asi 2 metre od brány. Nespozoroval, že by s bránou miksoval, on pri bráne vtedy nebol.

Vo veci bola vypočutá aj matka obžalovaného, F. A., ktorá vypovedala, že nevedela ani o tom, že XX.XX.XXXX ušla nevesta s ich vnukom preč, nevedela ani o skutočnostiach, ktoré sa mali odohrať dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX s tým, že keď podali trestné oznámenie dňa XX.XX.XXXX, museli to urobiť spoločne s C. N.. Ona sa o celej záležitosti dozvedela, až keď dňa XX.XX.XXXX bol syn zadržaný. Dozvedela sa to od staršieho syna. Išli spolu za ním potom do J.. Informáciu, že mladší syn tam mal byť XX. a XX.XX.XXXX sa dozvedela dňa XX.XX.XXXX od staršieho syna. Dozvedela sa od neho to, že XX.XX.XXXX tam bol mladší syn. Mali tam bránu zareťazovanú, nehovoril ani s C., nevidel ani dieťa. Zvonil tam 2-krát a odišiel preč. Dňa XX.XX.XXXX nevstúpil na pozemok, správal sa slušne, posielal aj smsky – rovnako to bolo aj XX.XX.XXXX a tiež bezúspešne, že len cez okno občas nakukovali a len sledovali, či tam je alebo nie je. Nevedela sa vyjadriť presne ako dlho vtedy bol. Ani XX.XX.XXXX nič nevybavil. Údajne prvý deň vyšla z domu C. Q. aj s G.. Oni to vtedy nechápali, ani dodnes to nechápu, že je možné niečo takéto. Vie, že mali takú akustickú zbraň. Mala ju nosiť C. a toto sa dozvedela len okrajovo, lebo sa bála, keď išli do hory na odplašenie zvery. Nevie či ju používali, pretože nebývali na jednom mieste. Pokiaľ bol syn prepustený z CPZ, tak jej povedal, že je absolútne nevinný a že nechápe, ako jej rodičia mohli vypovedať proti nemu také klamstvá zrazu, keď ich manželstvo bolo predtým harmonické. Nič nenasvedčovalo tomu, čo plánujú urobiť. N. sa C. A. nikdy nestťažovala na správanie sa syna k nej. Ona ho doslova vychvaľovala. Ona to hovorila aj pred inými ľuďmi v dedine. Čo sa týka povahy syna, vie koho si vychovala a prejavy takého typu, že zúrilo, kopal, vyhrázať sa, nie sú možné z jeho povahy a nikdy v živote sa neprezentoval ani na verejnosti takýmto spôsobom. Pokiaľ je napísané, že sa mal syn vyhrázať, že ich všetkých vystrieľa ako zajace, tak syn je milovník prírody a ochranca zvierat. Nikdy by zvieratám neublížil. Majú 2 psy a tie sú pre nich členovia rodiny. Na otázku obhajcu či pred incidentom sa jej niekedy syn sťažoval na C. A., svedkyňa uviedla, že nie, a zistili potom, že to tajil a až potom o tom následne hovoril. Pokiaľ bola prítomná C. A. na nejakých stretnutiach a bola pod vplyvom alkoholu, uvádzala, že ona sa vydala dobre, ale A. sa zle oženil. Dvanásť dní pred útekem jej nevesta povedala, aby neukazovala žiadne fotky vnuka nikomu a ani sa s nikým o ňom nerozprávala. Podľa nej to bola jasná príprava na útek. Ešte dodala, že sa sama vyjadriť, že si je vedomá, ako sa pekne syn o ňu staral a že mu je veľmi dlžná a bude sa to snažiť vrátiť.

Pokiaľ sa týka svedkyne F. A., táto predložila do spisu listovú komunikáciu na čl. 429-439, podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici sa informácie uvedené v listinných dôkazoch mohli stať procesnými až po jej výsluchu. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd predvolal svedkyňu na hlavné pojednávanie dňa XX.XX.XXXX, avšak svedkyňa na tomto pojednávaní využila ustanovenie § 130 Tr. Poriadku a vo veci kvôli príbuzenskému pomeru nevyvovedala. Tým pádom nemohlo dôjsť ani k spracovaniu uvedených dôkazov.

V rámci vykonávania dôkazov boli oboznámené aj listinné dôkazy postupom podľa § 269 Tr. poriadku :

- Vydanie počítačových údajov z čl. 139
- Prepis zvukovej nahrávky z CD nosiča z čl. 140-141
- Priestupkový spis z čl. 142-167
- Predloženie dôkazov zo strany obhajoby z čl. 175-201
- Správy o osobe obžalovaného z čl. 236 a z čl. 242-244
- Vyjadrenie F. A. z čl. 259-262
- Zoznam výhražných telefonátov poškodenej na telefón obž. z čl. 263-269
- Výhražné telefonáty Q. N. a C. M. aj s fotodokumentáciou z čl. 270-274
- Vyjadrenie obžalovaného z XX.XX.XXXX z čl. 275-294 a aj z čl. 295-300
- Rozsudok Špecializovaného trestného súdu 2T/26/2019 v anonymizovanej podobe z čl. 301-304
- Žiadosti o prešetrenie postupu povereného príslušníka polície a prokurátora z čl. 305-306
- Žiadosť o urýchlené prešetrenie prípadu týkajúce sa ohrozenia života H. A. z čl. 307-309
- Podanie označené ako Fanatické ďakovanie liečiteľke D. z čl. 310-321
- Článok z čl. 322-324
- Vyjadrenie B. M. a M. M. z XX.XX.XXXX z čl. 327 a fotografie dieťaťa z čl. 328-333
- Podstatný obsah spisu OS Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/37/2022
- Podanie obžalovaného z čl. 409-415
- A. F. A. z čl. 429-431 zo dňa XX.XX.XXXX
- Výňatok z článku Rady pre práva dieťaťa SR z čl. 432-439
- Odstúpenie podania obžalovaného z čl. 448-469
- Odstúpenie podania z KR PZ BB z XX.XX.XXXX s prílohou záverečnej reči z čl. 470-477
- Podanie obhajcu z XX.XX.XXXX z čl. 480-484
- Záverečná reč obžalovaného z čl. 485-492
- RT a register priestupkov z XX.XX.XXXX.

Z prepisu zvukovej nahrávky na čl. 140-141 je zrejmé, že v čase od XX.XX hod. do XX.XX hod., dňa XX.X.XXXX volala poškodenej C. A. na tiesňovú linku 158 a oznamovala konanie podozrivej osoby o tom, že obžalovaný má zbraň a jej manžel už hodinu a pol stojí s autom pred bránou a že sa bojí o svoj život.

Z priestupkového spisu OO PZ Zvolen č. ORPZ-ZV-OPP3-867/2020-P vyplýva, že dňa XX.X.XXXX sa dostavila na OO PZ Zvolen poškodenej C. A. a opísala skutočnosti zo dňa XX. a XX.X.XXXX. Tak isto v tento deň bola vypočutá H. M.. Poškodenej ešte dopĺňala svoje vysvetlenie dňa XX.X.XXXX, kde uviedla, že obžalovaný dňa XX.X.XXXX začal kričať, že je kurva a že ak sa nevráti, že ju zabije a že ich tam všetkých vystrelia ako zajace a po týchto slovách zavolała políciu. V rámci priestupkového spisu je aj doložená emailová komunikácia viacerých podaní zo XX.X.XXXX.

Obhajoba dňa XX.XX.XXXX predložila sms správy z obdobia od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX.

Zároveň obžalovaný dňa XX.XX.XXXX do spisu doložil zoznam výhražných hovorov od poškodenej na telefón obžalovaného dňa XX.XX.XXXX. Ako aj výhražné telefonáty Q. N. a C. M. na čl. 270-274 a predložil zároveň aj anonymizovaný rozsudok Špecializovaného trestného súdu v A. o uznaní viny pre osobu, o ktorej obžalovaný tvrdil, že je to Q. N., pre prečin hanobenia národa, rasy a presvedčenia podľa § 423 ods. 1, písm. b) Tr. zákona pod sp. zn. 2T/26/2019 zo dňa XX.X.XXXX. Poukázal aj na článok o veštici D. na čl. 322-324.

V rámci prípravného konania bol do spisu doložený znalecký posudok č. 47/2020 znalca Q. R. S., ktorý realizoval psychologické vyšetrenie poškodenej C. A.. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že u poškodenej je myslenie jednoduchšie, kognitívne funkcie sú na dostatočnej úrovni. Vnímanie je

s dostatočnou diskriminačnou úrovňou, kontakt s realitou je dostatočný, odlíšenie reality od fantázie je na primeranej úrovni. Poškodená je schopná zapamätať si prežité udalosti a reprodukovať ich s primeranou presnosťou. Nemá tendenciu k porušovaniu pravidiel, ani používaniu klamstva, sklony ku konfabulácii nezistil. Vo svojich výpovediach poškodená popisuje udalosti tak, ako ich zo svojho subjektívneho hľadiska prežívala. Nie sú však prítomné znaky, ktoré by svedčili pre tendencie skresľovať, alebo nadsadzovať výpovede, ani ktoré by zásadným spôsobom znížovali vierohodnosť výpovede. Vo vzťahu k udalostiam poškodená prežíva obavy, úzkosť, pretože na základe svojich skúseností s manželom si nie je istá, či by svoje vyjadrenia voči nej aj nere realizoval. Nie sú u nej prítomné ani znaky svedčiace pre ovplyvnenie výpovede inou osobou, ani o umelom vymodelovaní situácie. Výpovede sa držia rovnakej časovej aj faktografickej línie, majú logický súvis. Z psychologického hľadiska všeobecná ani špecifická vierohodnosť nebola významne znížená. U poškodenej sú prítomné pocity odmietania zo strany manžela, nepochopenie, nekomunikácia, kritickosť, ako aj obavy a strach z možného ublíženia. Z výpovedí poškodenej nevyplýva motivácia pomsty manželovi, skôr je motiváciou ochrana svojej osoby a dieťaťa pred nebezpečenstvom, ktoré vníma zo strany manžela.

Znalec na hlavnom pojednávaní dňa XX.X.XXXX zotrval na obsahu a záveroch znaleckého posudku. Ďalej uviedol, že popis, ktorý poškodená uviedla u nej spôsobovali výrazné emočné reakcie a vtiahnutie, preto jej popis sa musí vnímať z hľadiska jej subjektívneho stavu, pričom sa nedá očakávať, že táto výpoveď, ako ju udávala, bude mať čisto faktografický a objektívny charakter. Je odlišnosť od toho, že pri konfabuláciách sú dodávané do výpovede informácie, ktoré skúmaná osoba neprežila, kým pri subjektívnom charaktere výpovede skúmaná osoba popisuje skutočnosti, ktoré prežila svojimi rozumovými prostriedkami.

Na základe vykonaného dokazovania možno mať za to, že bolo preukázané spáchanie skutku obžalovaným a to aj napriek jeho popieraníu zo strany obžalovaného. Súd poukazuje na výpovede poškodených C. A., H. M. a N. M., ktorí popisovali konanie obžalovaného dňa XX.X.XXXX a XX.X.XXXX, uvádzali akým spôsobom zistili prítomnosť obžalovaného v obidva dni pred bránou, svedkovia detailne popisovali, ako sa obžalovaný počas tohto obdobia správal, ako konal, čo hovoril. Poškodení preukazovali a popisovali konanie obžalovaného ako vyhrážanie sa, čo dokumentovali jeho vlastnými slovami. Okrem toho, že výpovede poškodených sú konzistentné, v podstate od prvého kontaktu týchto osôb s políciou sa neodlišujú v podstatných skutočnostiach a výpoveď poškodenej C. A. bola skúmaná aj znalcom Q. S., ktorý nekonštatoval tendencie poškodenej pre skresľovanie a nadsadzovanie výpovede a nepotvrdil možnosť ovplyvnenia výpovede poškodenej inou osobou, možno mať za to, že skutok sa odohral tak, ako je to uvádzané v podanej obžalobe. Obhajoba navrhla vypočuť ako svedkov viacerých susedov, ktorí síce potvrdili, že v predmetný deň videli obžalovaného, ale zastavili sa, resp. prechádzali okolo neho vo veľmi krátkom časovom období, takže podľa názoru súdu nemuseli zachytiť vyjadrenia obžalovaného. V tomto smere súd poukazuje na to, že v obidva dni tam obžalovaný mal stráviť pomerne dlhú dobu. Pokiaľ obhajoba poukazovala na prepis nahrávky zo dňa XX.X.XXXX, z ktorej by malo vyplývať, že sa poškodená vyjadrila, že nebude čakať kedy sa jej obžalovaný bude vyhrážať zabitím a že z výpovede znalca Q. S. vyplýva, že u poškodenej C. A. sa nedá očakávať, či jej výpoveď má objektívny charakter, je namieste okolnosť, že pokiaľ by poškodená nebola v stave obavy, nebol dôvod obrátiť sa na orgány polície. _Samotná poškodená totiž vo svojej výpovedi uviedla, že prvý deň, aj keď sa objavili vyhrážky zabitím, to neriešila, pretože sa obžalovaný vyjadruje bežne spôsobom, že niekoho zabije a až následne druhého dňa to bolo iné, pretože bola poškodená presvedčená, že v puzdre má obžalovaný zbraň. Podľa názoru súdu, poškodená logicky zdôvodnila, prečo išla doplniť výpoveď XX.X.XXXX, pretože z obsahu spisu vyplýva, že medzitým jej prišli ďalšie vyjadrenia zo strany obžalovaného. Teda možno mať za to, že práve tieto okolnosti boli dôvodom, prečo sa poškodená rozhodla kontaktovať orgány polície.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, Tr. zákona spočíva vo vyhrážaní sa inému smrťou, ťažkou ujmom na zdraví, alebo inou ťažkou ujmom a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Následkom je pôsobenie samotnej vyhrážky, ktorá však musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka. Zároveň musí byť spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia, postačí možnosť vzbudenia dôvodnej obavy a netreba, aby táto obava naozaj vznikla. Podľa názoru súdu prejavy obžalovaného vykonané dňa XX.XX.XXXX boli schopné vzbudiť u poškodenej C. A., resp. jej rodičov dôvodnú obavu, nakoľko sa v rodinnom dome nachádzalo aj dieťa poškodenej C. A. a to, že tú dôvodnú obavu konanie obžalovaného aj reálne vzbudilo svedčí okolnosť,

že sa poškodená C. A. obrátila dňa XX.X.XXXX na políciu. Podľa názoru odvolacieho súdu mal súd skúmať aj to, či v obidva dni u poškodenej konanie obžalovaného vzbudilo dôvodnú obavu o jej život alebo zdravie, keďže sa v čase skutku nestretla s obžalovaným. Na základe týchto skutočností je súd toho názoru, že boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona avšak len pri skutku zo dňa XX.XX.XXXX, keďže konanie obžalovaného zo dňa XX.XX.XXXX poškodená neriešila oznámením na políciu. Táto okolnosť má potom za následok, že došlo k úprave skutkovej vety a vypusteniu udalosti zo dňa XX.XX.XXXX, nakoľko neboli preukázané všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania. Keďže sa však obžalovaný mal konania dopustiť na viacerých osobách /troch/ a na chránenej osobe – blízkej osobe /manželka/ je potrebné konanie kvalifikovať aj podľa § 360 ods. 2 písm. a, b) Tr. zákona.

Obžalovaný A. A. bol doposiaľ 1x súdne trestaný rozsudkom OS Veľký Krtíš VK-3T/37/2022 zo dňa XX.X.XXXX v spojení s uznesením KS Banská Bystrica 4To/37/2023 zo dňa X.X.XXXX pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa 294 ods. 2 Tr. zákona a iné a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov so skúšobnou dobou a probačným dohľadom v trvaní dvoch rokov do X.X.XXXX. V priestupkovej agende obžalovaný nemá žiaden záznam.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu riadil sa ustanoveniami § 34 Tr. zákona. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného spočíva v tom, že tento narušil právom chránený záujem štátu a spoločnosti na ochrane pred trestnými činmi proti iným právam a slobodám. S prihliadnutím na vyššie citovaný rozsudok OS Veľký Krtíš 3T/37/2022 zo dňa XX.X.XXXX, kedy bol obžalovanému uložený pomerne vyšší podmienený trest odňatia slobody, už pre zločin (trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu a probačným dohľadom v trvaní 2 rokov), zatiaľ čo v prejednávanej veci sa jedná len o prečin s trestnou sadzbou 6 mesiacov až 3 roky, je súd toho názoru, že vzhľadom na povahu spáchaného skutku (už len jedného) a osobu obžalovaného je tento trest dostatočný a preto podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).